

vit poraz. Da bodo JNSarji tepeni, so se zavedali, da pa bodo pretrpeli polom kar vseh svojih kosti, tega niso pričakovali. Ljudstvo komaj čaka, da pri volitvah pokaže svoje mišljenje o teh čudnih »državotvorcih«, ki pa so v resnici samo tvorci

nesreče za ljudstvo in državo. JNSarji lahko iz nedeljskega izida spoznajo, kaj jih čaka pri bodočih volitvah v narodno skupščino. Kjer se ne more uveljaviti nasilje in razživeti goljufija, tam zmaga pravičnost in poštenost, tam JNS propade.

KAKOR NA SUHEM, TAKO TUDI NA MORJU.

V Londonu se je vršila pomorska konferenca, katero so pa Japonci razbili s svojim odhodom. Z razbitjem tokratnih londonskih posvetovanj je uničen tudi ključ pomorskih sil, na katerega so bile vezane petere svetovne sile: Velika Britanija, Združene ameriške države, Japonska, Francija in Italija, po pogodbi, katera je bila sklenjena v ameriški prestolnici v Washingtonu leta 1922 in pozneje zopet nekoliko spremenjeno obnovljena v Londonu leta 1927. Zelo dvomljivo je, da bi prišlo do nove pogodbe med še štirimi v Londonu po svojih delegatih zastopanimi državami. Gotovo se čutita Anglija in Združene države z odhodom Japonske ogroženi in bosta za bodočnost vztrajali na tem, da se smeta neomejeno oboroževati na morju. Japonci bodo za bodoče narekovali, kaj in koliko novih bojnih edinic bodo spustili v morje Angleži in Amerikanci iz strahu pred zvito Japonsko.

Meseca decembra 1934 so odpovedali v Londonu Japonci washingtonsko pomorsko pogodbo. In že pri tej odpovedi je bilo jasno, da se bosta zmanjšanje in omejitve oboroževanja na morju ravno tako razblinili v nič, kakor se že je isto zgodilo na suhem.

Japonci so se izmuznili iz omenjene pogodbe z izgovorom, da je zanje danes nemogoče, se držati v Washingtonu sklenjenega ključa v razmerju 5 : 5 : 3 : 1.75 : 1.75 (na prvem mestu sta Anglija in Sev. Amerika, potem sledi Francija in končno Italija in Japonci). Japonska je zahtevala na morju enakopravnost z Angleži ter Amerikanci. Sir John Simon, takratni angleški zunanji minister, je tudi svoj čas gladil Japonce z zagotovitvijo, da imajo tudi oni iste pravice do varnosti, kakor

vsaka druga država, vendar imajo Japonci omejen zemljepisni okoliš; angleška mornarica pa je raztrošena po celem svetu. Enakost Angležev z Japonsko na morju bi pomenila za nje na Daljnem vzhodu — poraz.

Amerikanci se napram Japoncem izgovarjajo, češ, da morajo biti močnejši nego Japonci na morju, ker branijo Združene države Severne Amerike atlantsko obalo in morajo biti budno na straži v ogromnem Tihem oceanu.

Tokratna londonska konferenca je padla v vodo in s tem je pokopana tudi misel, da bi se še dale kedaj pomorske bojne sile omejiti po gotovem ključu.

Velesile se bodo za bodočnost ravno tako z vso naglico in vsemi mogočimi krediti neomejeno in nevezano oboroževale na morju, kakor že to delajo na suhem.

Angleška spodnja zbornica je že sklenila, da se razpiše notrajne posojilo, katero se bode uporabilo za oborožitev na morju.

Revolucionarni upi Moskve. Vodja komunistične obratne internacionale, ki tvori del kominterne, Losovski, je imel pred osrednjim komunističnim odborom ali sovjetskimi parlamentom zunanjepolitični govor. Naglasil je, da vzdržujejo sovjeti na Daljnem vzhodu radi tega močno armado, da bodo lahko lepše sprejeli Japonce kot »ljube goste«. Sovjetska Rusija nima namena, da bi zavojevala japonsko prestolico Tokijo. Zgodilo bi se samo lahko to-le, da bi zasedli Tokijo za slučaj poraza Japonske japonski proletarci. Vse velesile lahko znajo, da pomeni vsaka vojna proti sovjetom vojno v lastni državi. Losovski se je upal v svojih izvajanjih napram drugim državam tako daleč, da je izustil besede: »Mi vemo, proti komu bodo namerili proletarci velesil puške.« Izvajanja Losovskega kažejo dovolj jasno, da se sovjeti niso in se ne bodo odrekli načrtom za svetovno revolucijo, četudi zahtevajo zase nedotakljivost!

Zadnji poskus za sporazum v Nemčiji. Pregarjanje katoličanov, zlasti katoliških duhovnikov in redovnikov v Nemčiji traja naprej. Takozvani devizni procesi, ki jim je predmet obdolžitev, da se pošilja denar ali denarna vrednost iz Nemčije v inozemstvo, se prirejajo s prozornim namenom, da se prikažejo katoliški duhovniki, redovniki in redovnice v nemški javnosti kot sovražniki države. Duhovniki, ki jim je naloga, da sestavijo uradne zapiske o slučajihregarjanja, se spirajo kot državni sovražniki. Tako je bil, kakor smo že v našem listu poročali, zaprt voditelj cerkvenega obveščevalnega urada kanonik dr. Banasch. Ker je ta stvarna in uradna poročila predal, kakor je bila njegova dolžnost, berlinskemu nunciju kot zastopniku vrhovnega poglavarja katoliške cerkve, ga dolžijo državnega izdajstva, češ, da je ta poročila izdal zastopniku tuje vlasti. Vse zahteve nemških škofov in papeževega nuncija, da bi dr. Banascha izpustili, so bile kakor bob ob steno. Narodni socializem se tudi z vso silo zaletava v katoliška mladinska in delavska društva, ker hoče sam okupirati in po svoje vzgajati vso nemško mladino. Zlasti so narodno-socialističnim mogotcem trn v peti nekdanj tako cvetoče centrale katoliških mladinskih organizacij v Düsseldorfu in Kölnu. Radi teh neprestanih, dnevno se ponavljajočih krivic je nezadovoljstvo katoličanov priklopelo do vrhunca. Nemški škofje so po-

stavljeni pred težko izbiro: ali pustiti, da prenapeti lok kmalu sam počí, kar bi pomenilo popolni prelom med državo in cerkvijo, ali pa storiti zadnji poskus, da se ustvari vsaj delni sporazum ter omogoči nekako sožitje. Na posredovanje znanega ministra dr. Goebbelsa so se katoliški škofje, ki so se nedavno zbrali na skupno konferenco v Fuldi, na grobu sv. Bonifacija, apostola Nemčije, odločili za drugo pot, za poskus sporazuma z narodno-socialistično vlado. Ker hujskaški voditelj Hitlerjeve mladine ne morejo trpeti navedenih izvrstno organiziranih in odlično delujočih central katoliških mladinskih organizacij v Düsseldorfu in Kölnu, je bil sprejet predlog, naj se ti centrali opustita, zato pa naj župnijska in krajevna mladinska in delavska društva nemoteno obstojajo in delajo naprej. Katoličani ponujajo po svojih škofih poslednjikrat svojo roko nasprotnikom v pomirjenju. Dalje ne morejo iti v svoji popustljivosti. Ako se ta poslednji predlog ne sprejme, je popolni prelom med državo in cerkvijo nezogiben.

Apostol krščanskega tiska. Takšen apostol je bil Pavel Perazzo, železniški uradnik v Turinu, ki je umrl leta 1911 v slovesu svetosti. Poln ljubezni do bližnjega, je porabil ves svoj prosti čas za dela krščanskega usmiljenja, zlasti za širjenje katoliškega tiska. Leta 1874 je ustanovil majhen list, ki je rasel po vsebini in številu naročnikov ter se razvil v velikega borca za idejo in prakso Katoliške akcije. V Turinu so se začela potrebna dela, da se prouči življenje tega vnetega apostola katoliškega tiska, da bi bil proglašen za blaženega.

Abesinci molijo in se postijo. Abesinski Abuna, vrhovni poglavar koptske kršč. cerkve, je po poročilu angleških listov iz Addis Abebe v nedeljski pridigi v svoji stolni cerkvi sv. Mihaela odredil zadnji teden pred ofenzivo kot teden molitve in posta. Namen: prošnja Bogu, naj bi abesinski vojski pomagal pri njeni bližajoči se odločilni ofenzivi. V tem tednu je bila prepovedana vsaka svečanost in vsaka slovesna prireditve. Do poldne ni smel nikdo zavžiti ne jela ne pila. Popoldne je bila dovoljena hrana iz žita in žitnih izdelkov, piti se je smela samo voda. Strogo prepovedana sta bila alkohol in meso. Kdor bi se bil pregrešil zoper te predpise, njega bi zadele stroge cerkvene kazni, ki se tudi razširijo na celo družino kršitelja. Tako se je vse abesinsko ljudstvo pripravilo na odločilne boje svojih vojakov. Ob enem so poslali največjo relikvijo (svetinja) Abesincev, namreč skrinjo zaveze, ki je po veri Abesincev bila prenešana v Abesinijo iz Salomonovega templja, na fronto, da bi spodbudili in okrepili zaupanje in hrabrost vojakov.

Zakoni v sovjetiji. Boljševiki v Rusiji so zakon popolnoma razkristjanili, proglašujoč ga kot povse svobodno zvezo med možem in ženo, temeljujočo na svobodni pogodbi. Kakor se ta pogodba svobodno sklene, tako se tudi lahko povse svobodno loči. Odločuje pri tem samo volja enega »pogodbenika« in zakonska zveza je raztrgana. In zakonske zveze se čedalje bolj razdirajo. »Izvestija«, službeno glasilo moskovskih boljševikov, se pritožuje, da je leta 1934 prišlo v Rusiji na 100 sklenjenih zakonov 37 razporok. Le-

ta 1935 pa je prišlo na 100 sklenjenih zakonov v prvih petih mesecih 38,5, v nekaterih mesecih pa celo 44,3 razporok. Boljševiški list se zgraža nad tem žalostnim pojavom, ki pomenja veliko nevarnost za vzgojo in usodo ruske mladine, ter zahteva zakonske odredbe, ki bi uredile sklepanje zakona ter zlasti omejevale možnosti razporoke. Ako bi bil ta list

odkritosrčen, bi moral priznati, da je zakonodaja, ki rodi takšne sadove, slaba in za bodočnost ruskega ljudstva in ruske države škodljiva. Protikršćanstvo in brezboštvo, ki je na njima zasnovana boljševiška ureditev države, vpliva na vse oblike zasebnega in javnega življenja razdralno kot dinamit.

—Los Angeles. Ubitih je 14 potnikov, oba pilota in telegrafist. Farmerji, ki so bili prvi na licu nesreče, pravijo, da vsled padca zdrobljeno letalo ni imelo propelerja, trupla ponesrečenih so bila čisto razmesarjena.

Razne novice.

Asfaltirana cesta Maribor—Št. Ilj bo še letos dograjena.

Nova cesta. Med Mariborom in Kamnico bodo zgradili ob Dravi 4 km dolgo cesto, ki se bo priključila pri Bresternici na staro cesto. Proračun znaša poldrugi milijon dinarjev.

Novodobni Ahasver. Na Plaču ob severni meji so prijeli zadnje dni naši graničarji tujca, ki je hotel na skrivaj prekoračiti mejo in se k nam vtihotapiti. Odvedli so ga v Maribor na obmejni komisariat, kjer je izpovedal, da se piše Ivan Aksamič, rojen v Omsku v sovjetski Rusiji. Kot delavec je bil zaposlen na državnih kolhozih posestvih v podolski guberniji. Zaradi nečloveškega ravnanja z delavstvom je l. 1933 pobegnil na Poljsko. Iz Poljske je odromal v Romunijo in iz te na Češko ter nazadnje v Avstrijo, iz katere so ga izgnali. Rus pravi, da bo odpotoval iz naše države preko Grčije in Turčije v Perzijo, kjer gradijo novo železnico.

Kap ga je zadela smrtno vsled preobilenega žganja. V Orlici pri Ribnici na Poh. se je nacejal v neki krčmi posestnik Fr. Vitrih tako dolgo z žganjem, da se je zgrudil mrtev, zadet od kapi. Zadeva je v preiskavi.

Za 12 milijonov dinarjev so pokadili v lanskem letu tobačnih izdelkov v Celju.

V Ljubljani so popuščili v preteklem letu za 34 milijonov Din tobačnih izdelkov.

Neznanega moškega je vlak razmesaril ne daleč od železniške postaje Breg pri Sevnici.

Trupli dveh neznanih utopljenec. Pri Renkah v bližini Litije so potegnili iz Save še dobro ohranjeno truplo neznanega, kakih 20 let stare utopljenke. Med Krškimi in Brezicami je naplavila Sava napol razpadlo moško truplo, ki je bilo v vodi že več tednov.

Železniška proga Veles—Prilep je bilo zadnje nedeljo slovesno izročena promet.

General Nobile poklican v Rim. Mussolini je poklical nazaj v Rim letalskega generala Nobile, ki je bil zadnja leta svetovalec sovjetskih zračnih sil v Moskvi. Nobile se bo vrnil v domovino še meseca januarja. Italijan Nobile je preletel 12. V. 1926 skupno z norveškimi raziskovalci tečajnih pokrajin Amundsenom z zračno ladjo »Norge« severni tečaj. V priznanju za prelet je bil povišan v generala, 25 italijanskih mest ga je imenovalo za častnega občana in v Rimu na Kapitolu so mu postavili spomenik. Dve leti za tem se je odpravil Nobile z zrakoplovom »Italia« proti severnemu tečaju, katerega je sicer srečno preletel, a na povratu se je zrakoplov razletel. En del ekspedicije je tako smrtno ponesrečil, drugi del, ki si je rešil z generalom vred življenje na ledeni plošči, so oteli po nepopisnih težavah Rusi svojim ledolomilcem. Radi neuspele druge tečajne ekspedicije je padel Nobile pri Mussoliniju v popolno nemilost in se je zatekel v Rusijo. Kaka naloga bo sada poverjena Nobilu, še ni znano.

Prepir med delavcema. Zakaj?

Starejši delavec očita mlajšemu, da je njegovo perilo zaprano in da njegova žena ne zna prati. Mlajši pa se poteguje zanjo. V pranju izkušena gospa Ivanka daje starejšemu delavcu prav: S terpentinovim milom Zlatorog se da oprati z lahkoto vsako še tako zaprano perilo. Tu šele prav pokaže to milo svojo čistilno moč!

Zlatorogovo TERPENTINOVNO MILO

Osebne vesti.

Sestdesetletnica našega naročnika. Iz Cezanjevcev pri Ljutomeru nam pišejo: Zvesti in dolgoletni naročnik »Slovenskega gospodarja« Franc Senčar, kmet v Vogričevcih, in znan šaljivec, je 18. t. m. dopolnil 60 let. Spodobi se, da se ga kot vernega katoličana in značajnega moža ob tej priliki spomnimo. Rojen je bil 18. I. 1876 na svojem sedanjem domu. Ljudsko šolo je obiskoval v Cezanjevcih, pa ima iz svoje šolske dobe slabe spomine. Učitelj je redil kozo in nekoč je naročil šolarjem, naj mu jo ženejo v Ščavnico v kopališče. Šolarji pa se niso spomnili, da koza ni konj in ko so jo v vodi zajahali, je sirota požrla preveč vode in utonila. Ko prinesejo učitelju to žalostno novico, je seveda šiba pela. Naroči jim, naj jo oderejo, da bo rešil vsaj kožuh. Pa še tega so mu razrezali. Kot fant je bil zvest član mladeniške Marijine družbe, našli ste ga skoro pri vseh cerkvenih pobožnostih. Rad je romal tudi po božjih potih. Na nekem romanju, menda k Mariji Bistrički, je prenočeval z drugimi romarji vred v neki cerkvi. Za glavnim oltarjem je našel neko votlino, ki se mu je zdela najbolj primerna za prenočišče. Pa je spregledal, da je tu mežnar shranjeval žagovino za pometanje cerkve. Ko drugo jutro ves bel prileze izza altarja, so ga seveda vsi romarji začudeno ogledovali. Vojna leta je prebil v Italiji. Kot vojno trofejo je prinesel domov pečat Touring Cluba Pio di Cadore, s katerim sedaj pečati svoje »javne listine«, kadar vabi prijatelje in znance na kolone. S starejšim bratom Tonekom sta sklenila, da se ne bota poročila. Pa sta se nazadnje le navolila kuhati, sklede pomivati in kruh peči. Tako je nazadnje domača konferenca sklenila, da se mora Franc kot najmlajši oženiti. V svojem 49. letu življenja, že blizu Abrahama, si je izbral za družico Munzo Liziko iz tomaževske fare. Ker ima že tri fante-korenjake, obstoja upanje, da

Filipekov rod v Vogričevcih še ne bo tako kmalu umrl. Franc pa je tudi velik dobrotnik cezanjevske cerkve. Poleg drugih stvari je kupil tudi lepo novo monštranco popolnoma na svoje stroške. Ob 60letnici mu vsi prijatelji in znanci želimo: »Bog mu daj še mnogo let na tem püklavem sveti živeti!«

Nesreče.

Dva dni ležal mrtev v snegu. Dne 11. t. m. se je odpravil od doma v Mežici v Maribor, kjer je hotel marsikaj nakupiti, 65-letni vpok. rudar Franc Pernat iz Podpece. Čez dva dni so ga našli mrtvega v snegu v gozdu Gmajna ob poti, ki vodi iz Mežice k Sv. Heleni. Pri sebi je še imel denarnico z 1460 Din in na truplu ni bilo nobenih znakov nasilja. Najbrž je starčka zadela kap in je obležal mrtev.

Ogenj v noči. V noči je v Pongercih pri Cirkovcah zgorelo gospodarsko poslopje posestniku Jožefu Baumanu z vsemi poljskimi pridelki in gospodarskim orodjem. Škoda znaša 30.000 Din. Gasilci iz Šikol so preprečili, da se ogenj ni raztegnil na sosedna poslopja.

Ponočni ogenj je upepelil gospodarsko poslopje posestniku Jerneju Unuku v Pongercih pri Ptujju. Zgorela je tudi krma in precej orodja.

Huda nesreča pri podiranju hrasta. Hrast je podiral 26letni Anton Matečko z Janškega vrha pri Ptujju. Padli hrast mu je zlomil desno roko ter noge in ga je hudo poškodoval po celem telesu.

100 let stara vinčarija je pogorela pri Sv. Ani nad Makolami.

Odebelelim osebam

pomore ena čaša naravne

Franz-Josefove

grenke vode zjutraj na tešče do lahke stolice.

Reč. po min. soc. pol. in nar. zdr. S-br. 15485, 25. V. 1935.

Huda letalska nesreča. Pri Goodwinu v severnoameriški državi Arkansas je padlo iz neznanega vzroka v močvirje potniško letalo, ki vzdržuje zvezo na progí Njujork